

ת"פ 14458/11/21 - מיכאל סריקוב נגד ועדה מקומית לתכנון ובניה תל אביב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עתפ"ב 14458-11-21 סריקוב נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה תל אביב

לפני המערער:	כבוד השופט עמית ציון קאפח
נגד המשיבה:	מיכאל סריקוב ע"י ב"כ עו"ד חיותה רובינשטיין
	ועדה מקומית לתכנון ובניה תל אביב ע"י ב"כ עו"ד בנצקי ועו"ד ענת סגל

פסק דין

בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט קמא אשר נענה לבקשת המשיבה והאריך ביצוע צו הריסה מנהלי לתקופה נוספת.

צו הריסה מנהלי אשר הוצא ביום 2.9.2020 בגין בניה ללא היתר של מבנה מעל קומת גג בשטח כולל של 41.76 מ"ר. הבניה בוצעה מקונסטרוקציה של עמודים וקורות מתכת, קירות באמצעות לוחות פאנל מבודד וקירוי המבנה באמצעות לוחות פאנל מבודד וחומרים קלים. המבנה נועד לשמש כאכסניה.

לשאלה כיצד הגענו עד הלום בשים לב להוצאת הצו בתחילת חודש ספטמבר 2020, יש להפנות להליכים בבית משפט קמא.

לא היתה מחלוקת בשום שלב לכך שהבניה הייתה ללא היתר וכי הצו הוצא כדין.

ההליכים בבית משפט קמא אשר החלו בחודש אוקטובר 2020, התמקדו בדחיות בטענות מטענות שונות ובהן מצב בריאותו של בא כוחו הראשון של המערער, החלפת ייצוג ושוב החלפת ייצוג כאשר כל העת התבקשו אורכות להוצאת ההיתר.

ביום 5.1.2021 הודיעו הצדדים על הסכמה כי צו ההריסה יאושר לביצוע. אשר למחלוקת בין הצדדים למועד הביצוע, קבע בית משפט קמא כי בנסיבותיו האישיות המיוחדות של המערער, מעוכב ביצוע הצו עד ליום 15.5.2021. מאוחר

יותר פנה בא כוחו החדש של המערער וביקש אורכה נוספת. בית משפט קמא דחה ביום 26.5.2021 את הבקשה אך הורה לפנים משורת הדין על עיכוב ביצוע נוסף של 30 יום לצורך התארגנות בלבד, קרי, עד ליום 26.6.2021.

לבסוף, ביום 23.8.21 פנתה המשיבה לבית משפט קמא בבקשה למתן אורכה לביצוע צו ההריסה המנהלי.

המשיבה נימקה את פנייתה לבית המשפט בבקשה למתן אורכה להארכת מועד לביצוע צו הריסה המנהלי נוכח מורכבות ביצוע הצו, ריבוי צווים והצורך בסיוע משטרת ישראל.

בית משפט קמא נענה לבקשה והורה על הארכת מועד ביצוע הצו עד ליום 15.10.2021.

בא כוח המערער הגישה ערעור לבית משפט זה על החלטת בית משפט קמא (עתפ"ב 32139-09-21).

ביום 7.10.2021 קבע חברי כב' השופט מרדכי לוי כי הדיון יוחזר לבית משפט קמא על מנת לנמק מדוע נעתר בית משפט קמא לבקשת המשיבה ונתן אורכה לביצוע הצו.

בית משפט קמא שב ונדרש לסוגיה, כמצוות בית המשפט המחוזי, ובהחלטה מיום 31.10.2021 חזר וקבע כי הוא מורה על הארכת המועד לביצוע הצו למשך 30 ימים שמועדם יימנה החל מיום 31.10.2021.

מכאן הערעור אשר בפניי.

ב"כ המערער טוענת כי ההחלטה הנוכחית של בית משפט קמא ניתנה ללא קיום דיון במעמד הצדדים. עוד היא טוענת כי בית משפט קמא שגה במניין התקופות לעניין סעיף 254ט לחוק התכנון והבניה, באופן שהתקופה המירבית שהינה עד 12 חודשים, חלפה ביום 2.9.2021. עוד הוסיפה אשר לנסיבות האישיות של המערער.

ב"כ המשיבה טענה כי לא נפלה כל שגגה בהחלטת בית משפט קמא וכי מניין הימים או החודשים צריך להימנות ממועד אישור הצו ולא ממועד הוצאתו.

לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה ולא בלב קל (בעיקר משום נסיבות האישיות של המערער) כי יש לדחות בקשת רשות הערעור.

בית משפט קמא הוציא מלפניו החלטה המיוסדת על אדנים עובדתיים ומשפטיים מוצקים.

ראש וראשון לכל יש לומר כי בית משפט קמא נהג במערער באורך רוח מופלא שעה שנענה לבקשות הדחייה של באי

כוח המערער. נמצא, כי גם לשיטת ב"כ המערער הנוכחית, החריגה (לדבריה) מלוח הזמנים הקבוע בחוק נבעה בעיקר רק משום רצון בית משפט קמא להקל על המערער ככל האפשר.

לגופו של עניין, מדובר בבנייה הצורמת את העין כפי שהדבר ניבט מהתמונות שהוגשו. המערער בנה מבנה על גג ביתו, ללא היתר.

אכן, לא התקיים דיון במעמד צדדים לאחר החלטת כב' השופט לוי, אולם מתווה הדיון ע"י הגשת בקשה מנומקת בכתב נשמר. ב"כ המערער פנתה לבית משפט קמא ביום 14.10.21 בבקשה מנומקת בכתב בגדרה העלתה את טענותיה אשר לחישוב התקופות, הנסיבות האישיות וההיתכנות להוצאת ההיתר.

לגופו של עניין, מצאתי טעם רב בהנמקות אשר שימשו את בית משפט קמא.

א. אשר לחישוב התקופות - בסוגיה זו יש להפנות לסעיף 254ט לחוק התכנון והבניה אשר עוסק בעיכוב ביצוע של צו **אשר אושר לביצוע**. כותרת הסעיף היא הרלוונטית: " **בקשת בעל זכות לגבי מקרקעין לעיכוב ביצוע של צו סופי** " (**הדגשה לא במקור-צ.ק**).

ב. הצו אושר לביצוע החל מיום 5.1.21 ותוקף הצו הפך להיות חלוט וסופי החל ממועד זה.

ברי כי בחישובי התקופות לא יובאו במניין הימים, עיכובי ביצוע אשר הוענקו ע"י בית ערכאת הערעור, עד למתן הכרעות שיפוטיות.

משמעות הדברים הינה כי מניין התקופות יחל מיום אישור הצו לביצוע ע"י בית המשפט קמא אך בניכוי תקופות עיכוב הביצוע שניתנו ע"י ערכאת הערעור.

אחר כל אלה אין לקבל את טענת באת כוח המערער כי מניין התקופות יחל מיום הדבקת הצו.

ג. אשר לטענה בדבר הגורמים אשר עמדו ביסוד בקשת המשיבה למתן אורכה, גם כאן אני מוצא טעם רב בהנמקות בית משפט קמא כי יש להיענות לבקשה.

האינטרס הציבורי מחייב ביצוע צו ההריסה במקרה זה באשר מדובר בבניית מבנה שלם על גג הבית. מורכבות הצו והצורך בסיוע משטרת ישראל הינם נימוקים עניינים למתן אורכה כמבוקש. ר' לעניין זה רע"פ 5646/16 **נאסר רג'בי נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה בירושלים** (2016) פסקה 9.

ד. האם ההיתר בהישג יד- ב"כ המערער עתרה למתן ארכה בת 6 חודשים. מנגד, בחודש מאי הוערכה התקופה הדרושה לקבלת ההיתר ב 5 חודשים, מועד אשר חלף זה מכבר (ראה מכתב איג' וקסלר מיום 8.5.21). הנה כי כן, עוד נכחו לקבלת ההיתר עתידות ואין בית המשפט צריך ללוות הליך קבלת ההיתר.

לא נעלמו מעיניי נסיבותיו האישיות של המערער, אולם במקרה זה האינטרס הציבורי גובר.

אני מסכים עם בית משפט קמא כי המערער הוא שגרם לדחיות בביצוע הצו. זו זכותו, אולם, לאחר שבית משפט קמא נענה לבקשותיו ודחה מעת לעת את ביצוע הצו, אל לו למבקש להיאחז בטוב ליבו של בית משפט קמא ולטעון כי התקופה אשר נועדה לביצוע הצו חלפה עברה זה מכבר אך משום שנהגו בו באורך רוח. **יש בטיעון זה טעם לפגם.**

סוף דבר - בקשת רשות הערעור נדחית בזאת.

אני מורה על הארכת המועד לביצוע הצו תוך 30 ימים מהיום.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ט כסלו תשפ"ב, 23 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.